

[H. P. Johansen.]

år har vist betydelige udsving og usikkerhed med hensyn til rente, konvertering o. lign., må man udvise den største forsigtighed på dette område. Men når man skal bedømme et spørgsmål som dette, ligger det meget nær at spørge: Hvorledes regnes grundlaget i andre lande, f. eks. i Norge og Sverige, og hvorledes stiller forholdet sig for de private selskaber her i landet? Her viser det sig, at faldet i den rente, forsikringsselskaberne kan regne med, har været betydeligt større i Sverige og Norge end det, der her er tale om; og med hensyn til de private selskaber her i landet regnes der i hvert fald ikke med en højere rentefod end den, der her er foreslået, vel snarere med en lavere.

I denne forbindelse synes jeg imidlertid, der er grund til at erindre tre forhold, nemlig for det første dette, at institutionen er en statsanstalt, hvilket vil sige, at der er ingen privatpersoner, som kan drage fordel af den lavere rentefod, der regnes med her, for det andet at der udbetales bonus, så de forsikrede får del i udbyttet, hvis kapitalerne indbringer mere end de $3\frac{3}{4}$ pct., og for det tredje at præmierne ikke vil blive forhøjet, men efter den skala at dømme, der er optrykt i bemærkningerne til lovforslaget, snarere bliver lavere i fremtiden. Der er kun ganske enkelte arter af forsikringer, for hvilke præmien bliver højere, men dette skyldes vel, at levealderen nu er længere, end den har været tidligere.

Jeg forstår det således, at statsanstalten i fremtiden regner med en lavere dødelighed, med en mere usikker rentefod og med større driftsudgifter til lønninger og andet, og at dette nødvendiggør en teknisk revision af forskellige lovregler, en revision, som bl. a. har fundet udtryk i ændringerne i § 32. Indtil videre vil jeg mene, at der ikke er grund til at fremsætte indvendinger mod de her foreslåede ændringer, men spørgsmålet kan sikkert nærmere belyses i udvalget.

Lovforslaget indeholder også forskellige andre ændringer, som vel nærmest må siges at byde en fordel for de forsikrede. Eksempelvis kan jeg nævne, at der åbnes lidt større mulighed for at tegne forsikring uden lægeerklæring, altså med det, man kalder personlig helbreds erklæring, at der indføres lempelser med hensyn til henstand med præmiebetaling f. eks. for forsikrede, der aftjener deres værnepligt, at der også gives lempelser med hensyn til fritagelse for præmiebetaling på grund af invaliditet

i visse tilfælde, og at der indrømmes gunstigere betingelser ved tilbagekøb af visse arter af forsikringer. Jeg tror ikke, at disse og lignende ændringer kan fremkalde mange betænkeligheder.

Endvidere kan jeg nævne, at forslaget i nogen grad har karakter af en bemyndigelseslov, idet der i flere af paragrafferne siges, at bestyrelsen med finansministerens godkendelse kan fastsætte regler om forskellige nærmere betegnede forhold, f. eks. med hensyn til hvor ofte der skal være statusopgørelse. Dette hører formentlig også til de spørgsmål, der kan tales nærmere om i udvalget.

Jeg skal så blot sige, at lovforslaget jo indeholder den bestemmelse, at loven skal træde i kraft den 1. januar 1951. Det oplyses ikke i bemærkningerne, såvidt jeg har set, om det har nogen særlig praktisk betydning for anstalten, at loven kommer til at virke allerede nu fra nytår, men det må naturligvis siges, at det er en meget kort tid, rigsdagen har til at behandle et lovforslag, som formentlig vil blive udvalgsbehandlet både i landstinget og i folkettinget. Jeg anbefaler imidlertid forslaget til velvillig og så hurtig behandling, som det nu engang er muligt.

Elmqvist: Den højtærede finansminister har i sin skriftlige fremsættelse gjort rede for de ændringer, der foreslås i loven, og givet motiveringen for disse ændringer, og nu har den foregående taler, den ærede ordfører for socialdemokratiet, også nævnt disse ændringer og motiveringen for dem, så jeg synes, det vil være overflødigt, at jeg atter foretager en gennemgang deraf. Da forslaget er så stærkt teknisk betonet, er jeg ganske enig med den foregående ærede ordfører i, at det naturligvis vil være rimeligt at behandle lovforslaget i et udvalg for der at underkaste det en nøjere gennemgang, og at man så iøvrigt indskrænker sig til at gøre visse principielle bemærkninger her i det høje ting.

Et forhold, der særlig falder i øjnene, og som den ærede foregående ordfører også var inde på, er den udvidede adgang, der gives statsanstaltens bestyrelse til med finansministerens samtykke at foretage ændringer i de gældende regler. Det gælder adgangen til at bestemme, med hvilke beløb og for hvilke forsikringsarter der kan tegnes forsikring uden lægeundersøgelse, det gælder afgørelsen af, hvilke beløb statsanstalten kan holde for egen regning, og fastsættelsen af tilbagekøbsretten for forskellige forsikringer og endvidere